В гаї карійськім, що любий ловцям, таїться печера,
Сосни високі навкруг схилились гілками, і тінню
Вхід закрито до неї плющем, що блукає та в'ється,
Любленцем скель і ущелин. На камінь із каменя рине.
Як срібнозвучна дуга, і дно заливає в печері
Бистрий потік. Він, русло проложивши глибоке, струмує
В даль по гаю густім, веселить його ніжним дзюрчанням,